

List Filipským – Lekce 1

Radujte se! Filipským 1,1-2

List svatého Pavla Filipským je napsán v době apoštolova pobytu ve vězení a zabývá se hlavně tématem radosti. Neobvyklé je to, v jaké situaci se Pavel nachází, když píše svůj dopis Filipským – pobývá ve vězení, a přece se raduje. Bylo to možné, protože jeho radost závisela na Ježíši, ne na vnějších okolnostech. K takové radosti máme přístup i my, bez ohledu na to, jak zle se ve svém životě máme.

V dopise Filipským Pavel odkrývá důležité tajemství, které je svým způsobem klíčem ke křesťanskému životu: abychom mohli dobře žít, potřebujeme mít podobné smyšlení, jaké vidíme u Ježíše Krista. Když máme „mysl Kristovu“ a spoléháme na toho, kdo je zdrojem síly a radosti, i my dokážeme žít s vítěznou radostí, místo abychom se utápěli v zármutku a pocitu vlastní prohry.

O autorovi

Pavel adresoval tuto knihu křesťanům ve Filipech, těm, kdo s ním spolupracovali v šíření evangelia. Bůh Pavla povolal ke zvěstování dobré zprávy mezi pohaný. Přestože byl Pavel Žid dokonale vyškolený v židovském náboženském zákoně, nebylo to získané vzdělání, co změnilo jeho život, ale osobní setkání s Ježíšem (Skutky apoštolské 9). Spasitel se Pavlovi radikálním způsobem zjevil a pak ho povolal, aby nesl evangelium pohanům. Pavel tedy začal cestovat po celém tehdejší světě a zvěstoval Dobrou zprávu, což od něj vyžadovalo velké materiální, fyzické a emocionální nasazení.

Doba napsání listu

Mnozí učenci tvrdí, že Pavel napsal dopis Filipským kolem roku 60. V této době ho kvůli jeho víře v Ježíše zatkl a uvěznil v Římě. Očekával soud před císařem, který měl právo ho odsoudit na smrt. Pavel nevěděl, co ho čeká, a přesto žil v plné radosti.

Společná historie Pavla a Filipských

Pavel absolvoval tři misijní cesty, aby hlásal evangelium. Během druhé misijní cesty Pavel a jeho přátelé pluli podél břehů Středozemního moře. V Lystře poznali Timotea (Skutky 16,1-3) a ten se k nim připojil. Měli v plánu vydat se do Malé Asie, avšak Bůh je nasměroval jinam. Pavlovi dal vidění, v němž ho jeden Makedonec naléhavě žádal: „Přeplav se do Makedonie a pomoz nám!“ (Skutky 16,9). Pavel poslechl Boží hlas a plul spolu se svými druhy do Filip. Tato bývalá římská kolonie (Skutky 16,12) se nyní nachází v Řecku, tehdy byla obchodním centrem v severní Makedonii na obchodní cestě spojující Východ se Západem.

Když byl sabat, Pavel a jeho spolupracovníci šli k řece, kde se shromáždilo několik žen k modlitbám, mezi nimiž byla úspěšná podnikatelka Lydie. Lydie a všichni z jejího domu byli jedněmi z prvních Ježíšových následovníků ve Filipech. Oproti tehdejším společenským zvykům hrály ženy v rané církvi významnou roli. Pavel je rád přijímal za spolupracovnice při budování Božího království a zároveň podtrhoval hodnotu žen v tehdejší společnosti.

Během pobytu ve Filipech Pavel vymítal démona z řecké otrokyně, která předpovídala budoucnost a svým majitelům tímto způsobem vydělávala peníze. Když ji démon opustil, žena tuto nadpřirozenou moc ztratila. Její majitelé se rozhněvali a pohnali Pavla před úřady (Skutky 16,19-24). Soudcové rozkázali Pavla i Silase zbičovat a uvěznit. Přestože jim žalárník dal nohy do klády, Pavel a Silas se posilovali modlitbou a zpěvem oslavovali Boha – dokonce v tak špatné situaci prožívali radost v Pánu.

Přemýšlejte, co Bůh může vykonat, když se modlíme. Pavel a Silas zažili obrovské fyzické utrpení pro Krista, a přece místo nařikání a litování se zvolili modlitbu. Když vědomě odevzdali své obavy Bohu, on je naplnil svým pokojem, který převyšuje každé pomýšlení (Filipským 4,7). Místo toho, aby se poddali znechucení a malomyslnosti, jim Bůh dal radost. On touto radostí může obdarovat i vás, když mu svěříte své problémy a starosti.

Najednou nastalo velké zemětřesení, které je vysvobodilo z okovů a otevřelo dveře vězení. Žalářník měl v úmyslu spáchat sebevraždu, protože věděl, že ho Římané zabijí, když mu některý vězeň uteče. Pavel ho však ujistil, že všichni vězni zůstanou uvnitř. Žalářník se dal s Pavlem a Silasem do řeči a než svítalo, on i celá jeho domácnost přijali Krista a dali se pokřtít. Žalářník pozval Pavla a Silase do svého domu, kde společně pojedli a chválili Boha. Úřady oba muže propustily a nařídily jim, aby opustili město. Po návštěvě Lýdiina domu, kde povzbudili nově obrácené křesťany, se Pavel a Silas vydali směrem k Tesalonice.

Pavel byl v úzkém vztahu se sborem ve Filipech a dokladem toho je, že během svého dlouhého pobytu v Efezu poslal Timotea do sborů v Makedonii. Ve Skutcích 20,1-2 je zmínka o tom, že Pavel na cestě do Korintu tyto sbory navštívil, a to včetně Filip. Později přicestoval do Filip znovu, prožil tam Velikonoce a pak cestoval do Jeruzaléma.

Křesťané ve Filipech měli v Pavlově srdci výjimečné místo. Lydie otevřela pro Pavla svůj dům. Žalářník spolu se svou domácností se radoval s Pavlem, který je přivedl k poznání Ježíše. Filipští poslali Pavlovi finanční pomoc, když byl v Tesalonice, a rovněž později, když byl uvězněn v Římě.

Vstupní pozdrav s přáním

Pavel začíná svůj dopis slovem „služebníci“. On i Timoteus patřili Kristu – vždyť Ježíš zaplatil tu nejvyšší cenu za jejich hříchy, když umíral na kříži. Pavel adresoval svůj dopis „všem svatým (orig.) v Ježíši Kristu, kteří jsou ve Filipech“ (Filipským 1,1). Řecké slovo „svatý“ znamená „oddělený od zbytku“ k určitému účelu, v jejich případě ke konkrétnímu cíli, který určil Bůh.

Všimněte si, že i v ostatních dopisech se Pavel zpravidla představuje jako apoštol. Když píše dopis do Filip, používá řecké slovo „služebník“ nebo „otrok“. Pro Filipské, kteří žili v římské kolonii, toto slovo mělo jasný význam: oni věděli, co znamená být povolán do římské armády. Slovo „sluha“ nebo „otrok“ se pojilo s pokorou a podřízeností. Když tedy Pavel označil sebe za Ježíšova služebníka, obyvatelé Filip byli schopni pochopit implikaci pozice, o níž se zmínil. On a Timoteus nebyli povoláni a zapojeni do služby Kristu násilím, ale vydali se Pánu dobrovolně a celým srdcem.

Pavel často používal pozdrav, který je v Listu Filipským: „Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Ježíše Krista“ (1,2). Řecký ekvivalent podstatného jména „milost“ znamená přejnost a nezaslouženou náklonnost. Slovo „pokoj“ v řeckém originále vyjadřuje jednotu a zdraví v srdci a mysli. Biblický koncept pokoje obsahuje mnohem více než život bez konfliktu. Přináší do mysli dobré pocity bez ohledu na okolnosti. Bůh ve své milosti dává křesťanům svou moc, aby svůj čas na zemi trávili s radostí a naplňovali jej dobrým obsahem; aby žili v harmonii s Ním a ostatními lidmi.

Aplikujte PRAVDU!

Pavel byl dokonce ve vězení plný radosti, jejímž zdrojem je pouze Kristus. Často nás napadá myšlenka, že bychom měli větší radost, kdyby okolnosti našeho života vypadaly jinak. A přece nám Pavel ukazuje, že opravdová radost není otázkou vnějších, proměnlivých podmínek, ale radování se v Kristu.

Máte v životě nějaká „vězení“, okolnosti, tlaky, povinnosti, zvyky omezující svobodu nebo něco, co byste rádi změnili? Co myslíte, jak by Pavel jednal v tomto „vězení“, v němž se trápíte? Kde by hledal radost? Jakým způsobem to můžete prožít i vy?